

Orðaskiftið um mentan steindeytt

MENTAN OG GRANSKING
Finnur Helmsdal

Løgmaður segði ikki nógv um mentan og mentanarpolitikk í røðu síni á ólavsøku. Røðan hansara var í tráð við tað, sum samgongan hevur framt á mentunarøkinum higartil. Nevniliga at lata alla tilgongd til mentunarligt virksemini standa í stað ella vera fyrri bakkasti. Samgongan tykist eisini samd um at tiga mentanina í hel, og kunnu vit siga, at orðaskiftið um mentan, bæði innan- sum uttan tinggátt er við at tagna burtur.

Skal ikki á nakran hátt royna at geva Tjóðveldisflokkinum eina rætt upp á metanina, men hevur mentanin altíð verið ein gróðursettur bulur í politikki floksins. Hetta fyrst og fremst tí mentanin er avgerandi partur av samleika okkara. Av samleika tí einstaka og hjá tjóðini. Mentanin er tí ein motivatiónsfaktorur í mest sum øllum lívsins lutum, ikki minst tá tað snýr seg um tær stóðugu broytingar, sum tíðin hevur við sær.

Mentanin sigur okkum frá søguni, mentanin er dagurin í dag og mentanin er eisini tíðin fyrri framman.

Mentanin er tí eisini at meta sum grundvøllurin undir samfelagnum, undir øllum virkseminum - andaligt sum handaligt, og man eingin stórhending ella - broyting vera farin fram nakra staðni, uttan so at onkur mentanarrørsla hevur verið upprunin ella íblásturin.

Heima sum úti

Soleiðis er mentanin sera týðningarmikil faktorur, tá tað um uppbygging og menning av samfelagnum ræður, men hon hevur minst líka stóran týðning, tá tað snýr seg um at standa seg í altjóða høpi. Tí hevur Tjóðveldisflokkurin frá byrjan havt tað mentanarpolitiska reglu, at minni tjóðin er, størri gerst tørvurin á at stuðla og menna mentanina. Hetta fyrri at geva mentanini betri umstøður heima á landi, soleiðis at vit betri kunnu gera vart við okkum í altjóða høpi.

Mentanarligur vøkstur

Tað man vera millum størstu brøgd, nakað fólk hevur útint, tað at føroyska mentanin framvegis er so livandi og blómandi sum hon er ídag. Hugsa vit um umstøður og livilíkindi, so átti føroyska mentanin, málið, siðsøgan o.a. langt síðan at verið steindeytt. Gjøgnum tíðirnar hevur verið ymist við mentanarvøkstri og -tilgongd. Men kunnu vit staðfesta ein rættliga munandi og víðfevndan vøkstur síðan seinnu helvt av nítiárunum. Keldan til hesa blóman innan flestu listargreinir so sum mynd-

– Tjóðveldisflokkurin er eitt sindur ivasamur um tað nú er rætt at byrja við at byggja eina framkiomna og dýra granskingarpark, sum vit bara við vissu kunnu siga um, at hon verður eitt monument yvir avvarðandi landsstýrsmann, segði Finnur Helmsdal m. a. í Miðlahúsinum mánakvöldið
Mynd: Eiríkur Lindenskov

list, tónleik, byggilist, sjónleik er sjálvandi fyrst og fremst alheimserðin. Tað at okkara mentunarfólk fáa stóðugan og ótálmaðan íblástur uttanífrá. Men tað hjálpti eisini væl, at politiska medvitið, um at stuðla okkara mentunarfólkum, mentist munandi. Seinastu árin er talið á teimum, sum við hugtakandi dugnaskapi og hugflogi umboða okkum á altjóða pallinum, stóðugt vaksandi. Her verður hugsað um einstaklingar og bólkar. Mentanin er við at gerast ein týðningarmikil liður í stremban okkara at fáa lut í og ágóða av altjóðagerðini. Tað er ikki bara landspolitikarar, sum hava havt ans fyrri at stuðla undir mentunarliga virksemini, kommunar hava so avgjørt kent sína ábyrgd ó so máta. Og kunnu vit siga, at Tórshavnar kommuna í mong, mong ár hevur verið ein fyrmynd, tá tað um mentanarpolitikk ræður.

Tað er tí hugstoytt at fylgja gongdini á økinum, nú verandi samgonga hevur tikið yvir leiklutin at mynda og reka mentanarpolitikk okkara. Vit síggja at tilgongdin, sum undan farna samgonga setti í verk við øktum stuðli til t.d. Mentunargrunnin og orðabókagerð er stóðga upp. Nakrar játtanir standa í stað og

og stórar ætlanir granskingini viðvíkjandi eru fyrri framman. Ein stór, nútímans og prýðilig granskingarpark skal byggjast. Kostnaður av hesi parkini skal liggja áleið 70 milliónir, og skal hon fyrri fyrst vera karmur um gransking innan KT og biotøkni. Og so skal granskingarparkin vera karmur um nyttugransking.

Tjóðveldisflokkurin tekur sjálvandi fult undir við, at gransking verður sett ovalaga á breddan, at vit skulu syrgja fyrri, at granskingin og granskararnir fáa optimalar umstøður, og at granskingin skal verða týðningarmikil liður í allari menning og øllum nýbrotum innan vinnuna og samfelagsgongdini annars.

Hvør er ferðættanin

Tjóðveldisflokkurin er tó eitt sindur ivasamur, um tað nú er rætt at byrja við at byggja eitt eina framkomna og dýra granskingarpark, sum vit bara við vissu kunnu siga um, at hon verður eitt monument yvir avvarðandi landsstýrsmann. Aðra staðni er man langt síðan farin at seta spurnartekin við, um tað er yvirhøvdur er neyðugt við slíkum savningarstøðum. Hetta tí samskiftismøguleikarnir eru óavmarkaðir, og tað ber væl til at fjala ella tað øvugta, um tað er tað, hugsað verður um.

Tjóðveldisflokkurin heldur tað hava størri týðning, fyrst at greina út, hvørji mál vit seta okkum granskingini viðvíkjandi. At vit áseta stóðid, sum granskast skal á. At vit tryggja føroyingum karmar og möguleikar til tess at gerast granskarar. Og vit kunnu byrja við at spyrja, um

útbúgvingarskipan okkara er nøktandi? Um Fróðskaparsetrið er fyrirreikað til slíkt boom í granskingini? Hvat umstøðum og fólki viðvíkur. Er heilsuverk okkara til reiðar og ført fyrri at geva sítt íkast til slíkar granskingarættanir? Og at enda, um vinnan er til reiðar og samstarvs-hugað?

I mun til ætlaninar um granskingarparkina kunnu vit eisini spyrja, um vit hava skikkað fólk at fara undir soverði slag av gransking her og nú?

Vágafúsus peningur

Um vit enn eina ferð royna at meta saman við, hvussu tey gera og hugsa aðrastaðni, so er hugtakið "nyttugransking" ikki til longur, tá talan er um vinnuliga gransking. Tá er gransking gransking, og tann peningur, sum nýttur verður, vágafúsus peningur. Eingin trygd er fyrri, at nakað sum helst fæst fyrri tann pening, sum ein játtar at stuðla gransking við. Orsøkin til, at peningur allíkavæl verður nýttur til endamálið er, at gransking er ein treyt fyrri nýbrotum og tí, at tá avkastið eina ferð kemur, so er tað vanligi nógv, nógv størri enn samlaða íløg. Finnar satsa nógv í samband við gransking, og verður mett, at ein triðingur av játtanini ber ávøkst. Danir satsa í minni mun, og ber ein helvt av teirra játtanum ávøkts. Tó hava finnar higar til vunnið munandi meira orsakað av gransking enn danir hava. Eitt stendur tó rimmarfat, og tað er, at peningur játtaður til gransking er vágafúsus peningur. Ein váginn men uttan iva neyðug íløg.

